

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116202442
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8116202442.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana, v právnej veci žalobcu V. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. - O. XXX, zastúpeného JUDr. Ladislavom Lukáčom, advokátom so sídlom v Prešove, Hlavná 19, IČO: 36 164 666, proti žalovanej O.. U. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. - O. XXX, t. č. bytom L., N. C. XXXX/X, zastúpenej PUCHALLA, SLÁVIK § PARTNERS, s. r. o., so sídlom Košice, Kmeťova 24, IČO: 36 860 930, o vypratanie časti nehnuteľností, o vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom, o odvolaní strán konania proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 24.08.2020, č. k. 25C/38/2016 - 402 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok okrem výroku I.

Priznáva žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanej uložil povinnosť vypratať tie časti parciel KNC X/X a KNC XXXX/X, zapísané na LV č. XXXX v kat. úz. O., ktorým podľa geometrického plánu č. XX/XXXX zodpovedajú novovytvorené parcely č. X/X - záhrada vo výmere 19 m² a parcela č. XXXX/X - zastavené plochy vo výmere 7 m². V prevyšujúcej časti žalobu o vypratanie nehnuteľností a o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol. Rovnako zamietol povinnosť žalovanej strieť výstavbu plota.

Súd prvej inštancie rozhodol aj o protižalobe žalovanej a určil, že žalovaná je vlastníčkou pozemku parcely registra CKN č. X/X, záhrada vo výmere 16 m², vytvorenej geometrickým plánom č. XX/XXXX, ktorý je súčasťou tohto rozsudku s tým, že táto nehnuteľnosť vznikla z parcely KN C X/X - záhrada vo výmere 245 m², zapísaného na LV č. XXXX v kat. úz. O.. Určil, že žalovaná je vlastníkom pozemku CKN XXXX/X - zastavaná plocha vo výmere 23 m², vytvoreného geometrickým plánom č. XX/XXXX, ktorý je súčasťou rozsudku, a to z parcely CKN XXXX/X - zastavaná plocha vo výmere 320 m², zapísaného na LV č. XXXX v kat. úz. O.. Náhradu trov konania stranám nepriznal.

2. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na to, že pokiaľ ide katastrálnu prebiehajúcu medzi pozemkami žalobcu (LV č. XXXX, kat. úz. O.) a pozemkami žalovanej (LV č. XXXX, kat. úz. O.), táto prebieha inde ako hranica, ktorú či už terajší vlastníci alebo ich právni predchodcovia dlhodobo považovali za skutočnú právnu hranicu medzi ich nehnuteľnosťami. Znalec L.. N. v podanom znaleckom posudku nezistil, na základe čoho došlo k posunu nehnuteľnosti, keďže neexistuje zmluva, ktorá by priebeh hranice menila a pokiaľ ide o znalca L.. Š., tento v znaleckom posudku vychádzal zo situácie, že išlo o skutočnú delbu v 40 rokoch podľa skutočného užívania medzi právnymi predchodcami strán sporu. Súd prvej inštancie skutočne nezistil, že by došlo k prevodu časti nehnuteľností prostredníctvom zmluvy. Vychádzal ale z toho, že nehnuteľnosť bola v hraniciach tak, ako ich žiada určiť protižalobou žalovaná, užívaná minimálne od 40 rokov minulého storočia. O existencii užívacej hranice a existencii

plota na tejto hranici svedčia tak zápisy v PKV vložkách pozemkovej knihy, ale aj samotné sondy a rekonštrukcia plota a fotografie predložené žalovanou. Taktiež o existencii tohto plota a užívaní nehnuteľností v hraniciach vymedzených oplotením svedčia výpovede svedkov, ktorí danú nehnuteľnosť užívali, resp. na týchto nehnuteľnostiach žili. K sporom ohľadom hranice medzi pozemkami strán konania nedochádzalo a nedošlo k nim ani potom, čo nehnuteľnosti nadobudol žalobca. K sporu došlo až v čase, keď žalobca zistil, že hranica by mala byť úplne inde, než ako ju účastníci dlhodobo užívali. Takýmto spôsobom oddelené nehnuteľnosti, ako je to uvedené v pozemnoknižnej zápisnici, obe strany užívali bez akýchkoľvek sporov, preukázateľne od 40 rokoch minulého storočia a táto skutočnosť medzi stranami sporná nebola. Pokiaľ by aj pri deľbe hranice podľa skutočného užívania došlo k určitému posunu, podľa súdu ide o ospravedliteľný omyl, vzhľadom aj na veľkosť samotného pozemku s poukazom na to, že pre laika ide o taký posun hranice, ktorý nie je schopný ani vnímať. V tejto súvislosti poukázal aj na obsah rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo/1848/1988. Právni predchodcovia žalovanej teda nadobudli pozemky č. X/X a č. XXXX/X v omyle vyvolanom tým, že predávajúci previedli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v kat. úz. O. v hraniciach ako ich sami užívali. Rodičia žalovanej nadobudli tieto pozemky v dobrej viere, vychádzajúc z užívacieho práva a užívacej hranice pozemkov v čase nadobudnutia vlastníctva a v ich prospech navyše svedčil dlhodobý pokojný užívací stav susedných pozemkov, keď žalobca, či jeho právni predchodcovia nikdy užívací stav a hranice užívaných nehnuteľností nenamietali. Rodičia žalovanej sa teda stali oprávnenými držiteľmi týchto pozemkov a zdôraznil, že plocha novovytvorených nehnuteľností celkovú výmeru 39 m², čo je necelé percento z celkovej výmery pozemkov zapísaných na LV č. XXXX, kat. úz. O.. Žalovaná a jej právni predchodcovia teda nadobudli vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam vydržaním ešte pred podaním žaloby.

3. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že žalovaná užívala okrem CKN parcely X/X aj časť pôvodnej parcely CKN X/X podľa geometrického plánu č. XX/XXXX ako parcelu č. X/X. Aj keď v minulosti túto časť nehnuteľností užívala na základe Dohody o bezodplatnom užívaní, potom ako žalobca podal žalobu, bolo zrejmé, že v tejto časti u nehnuteľnosti žalovaná na užívanie nemá nárok, keďže bolo zistené, že dohoda o bezodplatnom užívaní bola spísaná právnym predchodcom žalobcu, ale v čase, keď už nebol vlastníkom tejto nehnuteľnosti a nemohol s touto nehnuteľnosťou ani nakladať. Rovnako súd prvej inštancie vyhovel aj v časti žaloby o vypratanie parcely č. XXXX/X vo výmere 7 m² z rovnakého dôvodu, v prevyšujúcej časti žalobu o vypratanie nehnuteľností zamietol, keďže bolo zrejmé, že nehnuteľnosti žalovaná v tomto rozsahu neužíva, sú oplotené právnym predchodcom žalobcu, a teda žalobca je ten, kto môže dané nehnuteľnosti užívať bez toho, aby bol obmedzovaný žalovanou na svojich právach. Súd prvej inštancie rovnako zamietol žalobu žalobcu o uloženie povinnosti žalovanej strieť výstavbu plota. Na uložení takejto povinnosti žalobca nemá naliehavý právny záujem a až v prípade, že by žalovaná vyvíjala konkrétne kroky proti stavbe oplotenia, prípadne znemožňovala v súlade s § 127 ods. 3 OZ nevyhnutnú dobu a nevyhnutné vstup žalobcu na jej pozemok za účelom výstavby plota, v takomto prípade by sa žalobca mohol takéhoto nároku domáhať.

4. Pokiaľ ide o žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia, rovnako v tejto časti žalobu žalobcu zamietol, keďže nemal za preukázané, aby žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie bezdôvodného obohatenia pred podaním žaloby a nevidel dôvod na priznanie tohto nároku ani od podania žalobného návrhu. Ak sa žalobkyňa dozvedela o tom, že časť nehnuteľností užíva protiprávne, bolo to až doručením žaloby. Po podaní žaloby si však žalobca vydanie bezdôvodného obohatenia neuplatňoval a nepreukázal ani výšku, od ktorej odvíja takýto nárok. O trovách konania strán sporu rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 a nasl. CSP. Uviedol, že každá zo strán konania bola čiastočne v spore úspešná, preto náhradu trov konania nepriznával.

5. Proti tomuto rozsudku, a to okrem výroku I., podal včas odvolanie žalobca, ktorý navrhol v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konania, alternatívne navrhol v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, aby jeho žalobe v celom rozsahu bolo vyhovené a aby protižaloba žalovanej bola zamietnutá. V dôvodoch odvolania žalobca poukázal na to, že žalobou sa domáhal vypratania časti troch parciel (KNC X/X, KNC XXXX/X a KNC XXXX/X) popísaných v geometrickom pláne, vychádzajúc z toho, že zo strany žalovanej nie je rešpektovaná katastrálna hranica a táto zasahuje do jeho vlastníckych práv, pretože užíva časť parciel, ktoré mu vlastnícky patria. Podľa žalobcu, v priebehu dokazovania bolo nesporne preukázané, že katastrálna hranica medzi susediacimi pozemkami prebieha tak, ako prebiehala v roku 1948, kedy právni predchodcovia tieto svoje pozemky kúpili. Bolo preukázané aj to, že žalovaná užíva tie časti parciel X/X, XXXX/X a XXXX/X, ktorým podľa

geometrického plánu Z. Z. - B., zodpovedajú novovytvorené parcely č. X/X, XXXX/X a XXXX/X. Tvrdí, že žalovaná nemohla vydržať vlastnícke právo k týmto parcelám. Samotná skutočnosť, že jej starí rodičia kúpili susedné pozemky do svojho vlastníctva a postavili na nich plot napriek tomu, že pozemky dlhodobo užívali, nie je dôvodom ani titulom pre ich vydržanie. To, že niekto kúpi pozemok, na ktorom si postaví plot a pritom si prihradí časť susedného pozemku bez ďalšieho neznamená, že sa stane jeho oprávneným držiteľom a že neskôr k nemu vlastnícke právo vydrží. Zdôrazňuje, že prvým predpokladom oprávnenej držby je dobromyseľnosť, ktorá je založená na vedomí držiteľa, že mu vec vlastnícky patrí z určitého dôvodu. Oprávneným držiteľom by právni predchodcovia žalovanej mohli byť len vtedy, ak by preukázali, že túto časť sporných pozemkov si alebo zamenili so susedmi alebo od nich ju odkúpili alebo by im tú časť niekto daroval alebo by mali iný titul pre oprávnený vstup do držby. Nie je možné, aby sa stali vlastníkmi časti susedovej parcely len preto, že si ju oplotili a sused nič nenamietal. Ak by právni predchodcovia žalovanej boli dobromyseľní, že im táto časť pozemku vlastnícky patrí, nepotrebovali by uzatvárať dohody ohľadom tejto časti parciel z jeho starými rodičmi na obecnom úrade. Zo strany žalovanej podľa žalobcu nebol vyprodukovaný žiaden dôkaz o tom, ako a z akého dôvodu sa ploty medzi susednými pozemkami postavili a už vôbec nie to, či boli postavené v roku 1948. Aj žalobca poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR v zmysle tom, že oprávnená držba sa musí opierať o právny titul a súčasne musí byť poctivá v zmysle existencie dobrej viery držiteľa a len výnimočne sa môže zakladať na ospravedlniteľnom právnom omyle, pričom omyl držiteľa vychádzajúci z neznalosti alebo nedokonalnej znalosti jednoznačného a zrozumiteľného ustanovenia zákona, je právny omyl neospravedlniteľný. Podľa žalobcu, dobromyseľnosti pri vydržaní týchto sporných pozemkov by sa žalovaná a jej právni predchodcovia mohli domáhať iba v prípade, ak by si pozemok dali zamerať a tento bol zameraný nesprávne. Na základe týchto dôvodov navrhol žalobca podanému odvolaniu vyhovieť.

6. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o trovách konania, podala včas odvolanie aj žalovaná, ktorá navrhla, aby v tejto časti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a priznal žalovanej právo na náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu v spore, a to minimálne v rozsahu 80 %. Žalovaná v odvolaní zdôraznila, že predmetom konania bolo päť nárokov uplatnených stranami sporu tak, ako to vyplýva aj z výrokovej časti rozhodnutia prvoinštančného súdu. Uvádza, že v časti nároku žalobcu o vypratanie nehnuteľností bol žalobca úspešný len čiastočne, a to pokiaľ ide o časť vypratania pozemkov KCN X/X, XXXX/X, vo zvyšnej časti bol neúspešný, keďže žalobu vo zvyšku zamietol (výrok II. rozsudku), neúspech žalobcu v konaní o nároku na vypratanie nehnuteľnosti je 50 % a úspech žalovanej 50 %, teda úspech strán v tejto časti bol rovnaký. Žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia súd prvej inštancie zamietol, tu bol úspech žalovanej 100 % a rovnako zamietol žalobu žalobcu o uloženie povinnosti žalovanej strieť výstavbu plota. Aj v tejto časti mala žalovaná úspech 100 %. Zdôrazňuje, že protižalobe žalovanej bolo v celom rozsahu vyhovené, a teda jej úspech bol 100 %. S poukazom na tieto skutočnosti žalovaná má za to, že úspech žalobcu v konaní bol 10 %, pokiaľ ide o čiastočné vyhovenie žalobe o vypratanie nehnuteľnosti a úspech žalovanej bol 90 %, ide o jej úspech v 4 výrokoch rozhodnutia súdu v rozsahu 100 % v jednom výroku 50 %. Z toho je nesporné, že pomer úspechu strán nebol rovnaký a neboli tak splnené zákonné predpoklady pre nepriznanie náhrady trov konania žiadnej zo strán sporu. Na základe týchto dôvodov navrhla žalovaná podanému odvolaniu vyhovieť.

7. Žalovaná sa rovnako vyjadrila k odvolaniu žalobcu. Nesúhlasí s argumentmi žalobcu uvedenými v odvolaní a opakovane poukazovala na svoju argumentáciu vyjadrovanú v prvoinštančnom konaní so zdôraznením, že pri nadobúdaní nehnuteľností darovacou zmluvou v dobrej viere vychádzala z užívacieho práva a užívacej hranice pozemkov v čase nadobudnutia vlastníctva. Navrhla rozsudok, okrem výroku o trovách konania, potvrdiť ako vecne správny.

8. Žalobca sa vyjadril k vyjadreniu žalovanej zo dňa 03.12.2020. Zotrval na argumentácii, ktorú uviedol v podanom odvolaní a vyjadrenia žalovanej považuje za tendenčné a zavádzajúce.

9. Odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu, a teda okrem výroku I., ktorý nebol dotknutý odvolaním strán konania v zmysle zásad vyjadrených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolania strán sporu opodstatnené nie sú.

10. Je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa

na týchto právnych a skutkových zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (do pozornosti nálež Ústavného súdu SR II. ÚS 78/05).

12. Žalobca tvrdí, že pokiaľ ide o vec samú, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať sním.

Podľa § 124 Občianskeho zákonníka, všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

Podľa § 126 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

13. Súdnou ochranu vlastníckeho práva k hnutelným veciam i k nehnuteľnostiam poskytuje zákon v citovanom ust. § 126 Občianskeho zákonníka vlastníkom proti tomu, kto neoprávnene zasahuje do ich vlastníckeho práva. Základným predpokladom úspechu vlastníckej žaloby je preukázanie vlastníckeho práva, avšak ani preukázaním tohto oprávnenia nemusí byť nárok na ochranu opodstatnený, ak žalovaný účastník má právo na užívanie veci alebo na zasahovanie do vlastníckeho práva na základe platnej zmluvy, vecného bremena, či iných skutočností.

14. V právnej veci susedských vzťahov je premietnutá zásada vzájomnosti spočívajúca v tom, že ochrana, ktorá sa poskytuje právam vlastníka jednej veci, nesmie byť v nepomere k spravodlivej ochrane práv vlastníka druhej veci. Z tohto hľadiska práva a povinnosti všetkých zúčastnených subjektov susedských vzťahov sú rovnaké.

15. V danom prípade ide o riešenie právnych vzťahov strán konania, ktorí sú vlastníkami susediacich pozemkov, keď žalobca je vlastníkom parciel zapísaných na LV č. XXXX, kat. úz. O. (parcely KN X/X, KN XXXX/X, KN XXXX/X a KN XXXX/X) a žalovaná je výlučnou vlastníčkou parciel KN X/X, KN XXXX a KN XXXX, vedených na LV č. XXXX, kat. úz. O..

16. Žalovaná v konaní argumentovala okrem iného tým, že hranica medzi danými pozemkami je vymedzená pôvodným oplotením, ktoré zrealizoval v minulosti jej právny predchodca a priebeh takto vymedzenej hranice až do doby začiatku sporu bol stranami, či ich právnymi predchodcami, pokojne užívaný a rešpektovaný.

17. Za účelom nepochybného zistenia, či oplotenie postavené medzi susediacimi pozemkami strán konania sa nachádza na vlastníckej hranici medzi týmito pozemkami, sa súd prvej inštancie oboznámil s obsahom znaleckého posudku č. X/XXXX znalca L.. P. Š., A.. Znalec uviedol, že oplotenie, ktoré sa nachádza medzi pozemkami v užívaní žalobcu a žalovanej nezodpovedá hranici právnej. Medzi stranami nebolo sporné, že medzi pozemkami strán konania, pokiaľ ide o parcely CKN X/X a CKN X/X, kat. úz. O., sa nachádzalo pôvodné oplotenie a pokiaľ ide o oplotenie terajšie, toto postavil právny predchodca žalobcu. Znalec sa zaoberal tým, či v prípade susediacich pozemkov nie sú zachované určité znaky pôvodného oplotenia z obdobia 40 rokov 20. storočia, ktoré sa na pozemkoch nachádzalo

a za tým účelom boli vykopané dve sondy, ktoré boli následne zamerané za účelom rekonštrukcie spomínaného oplotenia a možnosťou jeho porovnania so stavom právnym tak, ako je evidovaný v katastri nehnuteľností. Zistil, že pokiaľ ide existujúce oplotenie nachádzajúce sa na parcele KNC X/X, toto je od súčasnej hranice s pozemkom KN č. X/X vzdialené 2,6 m. Na základe vykonaných sond znalec zrealizoval rekonštrukciu pôvodného oplotenia s hrúbkou 0,3 m a zdôraznil, že posudzovaná majetková vlastnícka hranica medzi parcelami registra CKN X/X a CKN X/X, kat. úz. O., vystihuje priebeh pôvodného oplotenia z roku 1948, ktoré bolo realizované na základe skutočnej del'by a skutočného rozdelenia z obdobia roku 1940 právnymi predchodcami strán. Znalec nenašiel v archívoch geometrické plány alebo inú relevantnú listinu ohľadom daného delenia, čo potvrdil aj znalec L.. M. N. v znaleckom posudku č. XX/XXXX.

18. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnuťnosť a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Podľa § 134 ods. 3 Občianskeho zákonníka, do doby podľa ods. 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

19. Vydržanie vlastníckeho práva predstavuje nadobudnutie vlastníctva v dôsledku kvalifikovanej držby veci, vykonávanej po zákonom stanovenú dobu. Funkciu vydržania je umožniť nadobudnutie vlastníctva držiteľovi, ktorý vec dlhodobo ovláda v dobrej viere, že je jej vlastníkom, pričom táto dobrá viera (dobromyseľnosť) je podľa platnej úpravy daná „so zreteľom na všetky okolnosti veci“. Oprávnená držba sa nemusí nutne opierať o existujúci právny dôvod; postačí, aby bol daný aj domnelý (putatívny) právny dôvod. Pôjde však vždy o to, aby držiteľ bol so zreteľom ku všetkým okolnostiam v dobrej viere, že mu taký právny dôvod svedčí.

20. V konaní neboli spochybnené zistenia prvoinštančného súdu v zmysle tom, že pokiaľ ide o parcely CKN X/X a CKN XXXX/X, kat. úz. O., vytvorené geometrickým plánom č. XX/XXXX a ich užívanie stranou žalovanou, resp. jej právnymi predchodcami, neboli tu dlhodobo žiadne relevantné spory týkajúce sa priebehu hranice medzi pozemkami strán konania v tejto časti.

21. Je preto správny záver súdu prvej inštancie poukazujúci na nadobudnutie vlastníctva týchto nehnuteľností vydržaním stranou žalovanou, aj so zohľadnením ospravedlniteľného omylu, pokiaľ došlo k určitému posunu pri del'be hranice právnymi predchodcami podľa skutočného užívania, vzhľadom na veľkosť pozemku (celkovo 39 m²), čo tvorí necelé percento z celkovej výmery pozemkov zapísaných na LV č. XXXX, kat. úz. O..

22. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o zamietnutí žaloby v časti uloženia povinnosti žalovanej strpieť výstavbu oplotenia, keďže nebolo zistené, aby v súlade s § 127 ods. 3 OZ, žalovaná bránila realizácii tohto zámeru žalobcu. Podobne, pokiaľ ide o žiadané bezdôvodné obohatenie (§ 451 a nasl. Občianskeho zákonníka), súd prvej inštancie správne zdôraznil nepreukázanie tejto časti nároku žalobcom.

23. Správne rozhodnutiu o veci napokon zodpovedá aj výrok o trovách konania strán sporu. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu (§ 255 a nasl. CSP), teda strane, ktorá mala vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov proti strane neúspešnej. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, teda, ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov voči protistrane, ktorá vo veci úspech nemala. Ak strana nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech, teda každá strana (žalobca aj žalovaný) je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Ak je pomer úspechu obidvoch strán zhruba rovnaký, súd rozhodne, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Podľa obsahu nárokov strán konania v ich vzájomných vzťahoch je potrebné konštatovať, že tieto boli uplatňované a súviseli so základnou otázkou vyporiadania vlastníckej hranice medzi ich susediacimi nehnuteľnosťami a v tomto smere bol ich úspech

vo veci čiastočný (so zreteľom na celkový výsledok sporu), čo súd prvej inštancie pri rozhodovaní podľa § 255 a nasl. CSP správne zohľadnil.

24. Odvolací súd vo vzťahu k prezentovaným odvolacím námietkam strán nezistil, aby postupom súdu prvej inštancie došlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. b CSP). Súd prvej inštancie napokon svoje rozhodnutie riadne a v úplnosti odôvodnil. Je potrebné uviesť, že požiadavka na riadne, úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, čo vyplýva aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Špecifická odpoveď sa vyžaduje na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci (Ruiz Torja c/ Španielsko z 09.12.1994).

25. Odvolací súd vzhľadom na všetky tieto dôvody rozsudok okrem výroku I. potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

26. O trovách tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a nasl. CSP. S ohľadom na výsledok odvolacieho konania, pokiaľ ide o vec samú, patrí žalovanej vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu vzniknutých trov, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).